

Projekt ustawy o gospodarowaniu odnawialnymi zasobami energii i wspieraniu rozwoju energetyki odnawialnej

Rozdział 1. Przepisy ogólne

Art. 1

Ustawa określa zasady racjonalnego korzystania z odnawialnych zasobów energii i formy wspierania wytwarzania energii pochodzącej ze źródeł energii odnawialnej, z uwzględnieniem podjętych przez Polskę zobowiązań międzynarodowych oraz zasady zrównoważonego rozwoju.

Art. 2

1. Celem ustawy jest zapewnienie warunków optymalnego wykorzystania odnawialnych zasobów energii i stworzenie mechanizmów efektywnego wspierania działań na rzecz większego udziału źródeł energii odnawialnej w gospodarce energetycznej Polski.

2. Cele ustawy realizowane są poprzez:

- 1) określenie, stałą aktualizację i monitorowanie polityki Państwa w zakresie gospodarowania zasobami energii odnawialnej w formie dokumentu określonego jako „Strategia rozwoju energetyki odnawialnej”;
- 2) uwzględnienie zapisów „Strategii rozwoju energetyki odnawialnej” w przygotowaniu i aktualizacji „Założeń polityki energetycznej Polski”, „Polityki ekologicznej państwa”, innych polityk sektorowych oraz „Narodowego Planu Rozwoju”;
- 3) harmonizację mechanizmów wsparcia rozwoju energetyki odnawialnej przewidzianych w niniejszej ustawie oraz w szczególności w przepisach ustaw: „Prawo ochrony środowiska”, „Prawo energetyczne”;
- 4) koordynację działań administracji państwowej i samorządowej wszystkich szczebli na rzecz wykorzystania odnawialnych zasobów energii;
- 5) zapewnienie opracowania i realizacji wojewódzkich programów wykorzystania odnawialnych zasobów energii;
- 6) prowadzenie nowoczesnej polityki informacyjnej w zakresie wykorzystania odnawialnych zasobów energii i rozwoju źródeł energii odnawialnej;
- 7) określenie i spójne wykorzystanie instrumentów wsparcia, w tym obowiązku uzyskania przez wytwórców oraz importerów energii elektrycznej określonych ilości świadectw pochodzenia energii wytworzonej w źródłach energii odnawialnej i dofinansowywanie rozwoju energetyki odnawialnej z wykorzystaniem środków krajowych i zagranicznych, a w szczególności środków Unii Europejskiej;

Art. 3

Używane w ustawie określenia oznaczają:

1) Odnawialne zasoby energii - średniorocznie możliwa do pozyskania w sposób trwały na określonym obszarze, ilość energii promieniowania słonecznego, energii mechanicznej: wiatru, cieków wodnych, pływów, ruchu fal i prądów morskich oraz ciepłej energii geotermalnej i chemicznej energii biomasy.

2) Energia geotermalna - naturalne, zakumulowane w ziemi i możliwe do ilościowego określenia ciepło zawarte w gruntach, skałach, wodach, w stanie ciekłym i parowym (w przestrzeniach w formie porów i szczelin w skorupie ziemskiej) i naturalne ciepło zakumulowane w wodach podziemnych.

3) Energia chemiczna biomasy – energia chemiczna zawarta w:

- produktach pochodzenia roślinnego pochodzących z działalności wytwórczej w rolnictwie i leśnictwie, w tym z upraw energetycznych oraz w pozostałościach pochodzenia roślinnego z pielęgnacji zieleni miejskiej,
- poprodukcyjnych odpadach przemysłowych pochodzenia roślinnego,
- w biodegradowalnych frakcjach organicznych osadów ściekowych,
- w biodegradowalnych frakcjach organicznych przetwarzanych w procesie fermentacji metanowej poprodukcyjnych odpadów pochodzenia zwierzęcego i odchodów zwierzęcych,
- w biodegradowalnych frakcjach organicznych przetwarzanych w procesie fermentacji metanowej odpadów komunalnych, składowanych na wysypiskach.

4) Źródło energii odnawialnej - instalacja wykorzystująca w procesie bezpośredniego przetwarzania odnawialne zasoby energii do produkcji energii elektrycznej, mechanicznej, ciepła, biopaliw ciekłych lub biogazu.

5) Małe źródło energii odnawialnej – źródło energii odnawialnej o mocy znamionowej mniejszej niż 5 MW lub instalacja o nominalnej wydajności mniejszej niż 1 tona czystego biopaliwa ciekłego lub biogazu na godzinę.

6) Źródło energii odnawialnej przyłączone do sieci - źródło energii odnawialnej przyłączone do krajowych sieci elektroenergetycznych, ciepłowniczych lub gazowniczych, należących do przedsiębiorstwa posiadającego koncesję na przesył lub dystrybucję energii elektrycznej, ciepła lub gazu.

7) Autoproducent - wytwórca energii elektrycznej lub ciepła ze źródeł energii odnawialnej na własne potrzeby lub na własne potrzeby i na sprzedaż, którego podstawowa działalność gospodarcza nie obejmuje wytwarzania energii. Autoproducentem jest także osoba fizyczna nie prowadząca działalności gospodarczej.

8) Zużycie energii pierwotnej – krajowe roczne zużycie energii zawartej w pierwotnych - pozyskiwanych bezpośrednio z natury - nośnikach energii, powiększone o import i pomniejszone o eksport paliw pierwotnych.

9) Zużycie energii elektrycznej brutto – krajowa roczna produkcja energii elektrycznej, łącznie z produkcją na własne potrzeby, powiększona o import i pomniejszona o eksport energii elektrycznej.

10) Cena rozliczeniowa odchylenia zakupu - cena wyznaczana dla każdej godziny doby dla celów rozliczania wielkości energii elektrycznej bilansującej nieplanowanej, która jest kupowana na rynku bilansującym. Szczegółowe zasady wyznaczania ceny rozliczeniowej odchylenia zakupu zawarte są w „Regulaminie rynku bilansującego energii elektrycznej w Polsce”.

11) Projekt pilotażowy – przedsięwzięcie, którego realizacja może przyczynić się do rozpowszechnienia technologii służących do wykorzystania odnawialnych zasobów energii poprzez efekt edukacyjny i promocyjny w danym województwie.

12) Projekt demonstracyjny - przedsięwzięcie, którego realizacja może przyczynić się do wdrożenia i rozpowszechnienia technologii innowacyjnej, służącej do wykorzystania odnawialnych zasobów energii na rynku krajowym w większej skali, równocześnie podwyższając standardy w ochronie środowiska lub zwiększając konkurencyjność technologii w porównaniu z innymi dostępnymi na rynku.

13) Protokół z Kioto - Protokół do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzony w Kioto dnia 11 grudnia 1997.

Rozdział 2.

Polityka wykorzystania odnawialnych zasobów energii

Art. 4

1. Naczelnym organem administracji w sprawach gospodarowania odnawialnymi zasobami energii jest minister właściwy do spraw środowiska.
2. Polityka Państwa w zakresie gospodarowania odnawialnymi zasobami energii określona jest w „Strategii rozwoju energetyki odnawialnej”, zwanej dalej „strategią”.
3. Strategia dotyczy wykorzystania odnawialnych zasobów energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w wyłącznej strefie ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 5

1. Rada Ministrów określa co 5 lat strategię na okres następnych 20 lat i przedstawia ją Sejmowi do zatwierdzenia.
2. Rada Ministrów określa strategię na podstawie projektu przygotowanego przez ministra właściwego do spraw środowiska we współpracy z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.
3. Przed zatwierdzeniem strategii przez Sejm, Rada Ministrów przedstawia Sejmowi ocenę realizacji poprzedniej strategii.
4. Minister właściwy do spraw środowiska w okresie do trzech lat od daty opracowania strategii przedstawia Radzie Ministrów ocenę realizacji podejmowanych działań wynikających ze strategii.
5. Po zatwierdzeniu strategii przez Sejm, Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza ją w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 6

Strategia zawiera w szczególności:

- 1) ocenę stopnia realizacji celów polityki Państwa wynikających z poprzednio uchwalonej strategii i skuteczności zastosowanych w niej mechanizmów wsparcia;
- 2) ocenę ilościową odnawialnych zasobów energii oraz informacje na temat możliwości ich wykorzystania przy uwzględnieniu uwarunkowań gospodarczych, środowiskowych i przestrzennych;
- 3) inwentaryzację funkcjonujących źródeł energii odnawialnej i produkcji energii pochodzącej z tych źródeł;
- 4) identyfikację barier prawnych, administracyjnych oraz organizacyjnych uniemożliwiających efektywne wykorzystanie odnawialnych zasobów energii oraz określenie niezbędnych działań prowadzących do eliminacji tych barier;
- 5) docelowy procentowy udział energii ze źródeł energii odnawialnej w zużyciu energii pierwotnej na okres kolejnych 10 lat oraz wskazanie udziałów perspektywicznych na okres 20 lat, dla poszczególnych źródeł energii odnawialnej;
- 6) docelowy procentowy udziału energii elektrycznej ze źródeł energii odnawialnej w zużyciu energii elektrycznej brutto na okres kolejnych 10 lat oraz wskazanie udziałów perspektywicznych na okres 20 lat, dla poszczególnych rodzajów źródeł energii odnawialnej;
- 7) docelowy procentowy udziału biopaliw w rynku sprzedaży paliw transportowych liczony według wartości opałowej na okres kolejnych 10 lat, oraz wskazanie udziałów perspektywicznych na okres 20 lat;
- 8) oceny i prognozy wpływu wykorzystania odnawialnych zasobów energii i eksploataowania źródeł energii odnawialnej na środowisko;
- 9) oceny skutków gospodarczych i społecznych wytwarzania energii pochodzącej ze źródeł energii odnawialnej;
- 10) kierunki rozwoju energetyki odnawialnej oddzielnie dla lądu, wód wewnętrznych, morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej i wynikające z nich wytyczne dla programu wykonawczego do strategii oraz wytyczne dla opracowania wojewódzkich programów rozwoju źródeł energii odnawialnej;
- 11) kierunki niezbędnych prac naukowo-badawczych w zakresie rozwoju źródeł energii odnawialnej;
- 12) program działań edukacyjnych i promocyjnych w zakresie wykorzystania odnawialnych zasobów energii;
- 13) uwarunkowania i obszary współpracy międzynarodowej w zakresie wykorzystania odnawialnych zasobów energii ;
- 14) wskazanie źródeł finansowania oraz instrumentów wsparcia pozwalających osiągnąć założone docelowe poziomy w perspektywie 5 i 10 lat.

Art. 7

1. Minister właściwy do spraw środowiska, we współpracy z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw rynków rolnych, opracowuje program wykonawczy do strategii, zwany dalej „programem wykonawczym”.
2. Program wykonawczy jest opracowywany w terminie 1 roku od daty zatwierdzenia strategii przez Sejm oraz jest zatwierdzany przez Radę Ministrów.

3. Struktura programu wykonawczego odpowiada strukturze strategii, a jego treść określa w szczególności działania niezbędne do wdrożenia strategii.
4. Program wykonawczy zawiera analizy i opis specyficznych działań na rzecz poszczególnych rodzajów źródeł energii odnawialnej w perspektywie 5 lat, a w szczególności:
 - 1) inwentaryzację istniejących źródeł energii odnawialnej i produkcji energii z tych źródeł oraz informacje o możliwości wykorzystania w przyszłości danego rodzaju źródła energii odnawialnej;
 - 2) rekomendowane technologie oraz wskazanie niezbędnych prac naukowo-badawczych dla poszczególnych źródeł energii odnawialnej;
 - 3) wyniki ocen opłacalności inwestycji dla poszczególnych rodzajów źródeł energii odnawialnej ;
 - 4) wykaz działań dla poszczególnych rodzajów źródeł energii odnawialnej oraz plan działań zawarty w programach wojewódzkich, o których mowa w art. 12 p. 9,
5. Działania przewidziane w programie wykonawczym powinny być zawarte w uchwalonym przez Radę Ministrów Narodowym Planie Rozwoju.

Art. 8

1. Minister właściwy do spraw środowiska tworzy, utrzymuje i aktualizuje system informatyczny, w którym gromadzi aktualne informacje o energetyce odnawialnej w Polsce, zawierający w szczególności:

- zbiór przepisów prawa i dokumentów programowych dotyczących odnawialnych zasobów energii,
- wojewódzkie programy wykorzystania odnawialnych zasobów energii,
- dane o przestrzennym rozmieszczeniu odnawialnych zasobów energii ,
- plany rozwoju energetycznej infrastruktury przesyłowej i rozdzielczej,
- aktualne dane statystyczne i ekonomiczne dotyczące pozyskania energii ze źródeł energii odnawialnej,
- analizy i wyniki wykonywania przepisów ustawy i zapisów strategii oraz programu wykonawczego,
- raporty z działalności Krajowego Funduszu Źródeł Energii Odnawialnej i wojewódzkich funduszy źródeł energii odnawialnej, o których mowa w rozdziale 5.

2. Na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, naczelne organy administracji państwowej, państwowe jednostki badawczo-rozwojowe oraz marszałkowie województw, wojewodowie, starostowie i przedsiębiorstwa odpowiedzialne za rozwój i utrzymanie sieci przesyłowej i rozdzielczych, dostarczają dane do systemu informatycznego w postaci elektronicznej.

3. Dane w postaci elektronicznej wprowadzone do systemu informatycznego są powszechnie dostępne.

Art. 9

Minister właściwy do spraw środowiska, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, przygotowuje corocznie projekt raportu służącego ocenie postępów we wdrażaniu strategii oraz w wykonywaniu obowiązków sprawozdawczych względem instytucji międzynarodowych, zawierającego w szczególności:

- 1) analizę wyników osiągniętych w trakcie realizacji celów krajowych, w postaci docelowych procentowych udziałów dla poszczególnych rodzajów źródeł energii odnawialnej;
- 2) stopień i kierunki wykorzystania dostępnych odnawialnych zasobów energii;
- 3) wykaz stosowanych mechanizmów wsparcia rozwoju energetyki odnawialnej i stopień ich zgodności z mechanizmami ochrony klimatu i międzynarodowymi zobowiązaniami w tych obszarach;
- 4) ocenę istniejących rozwiązań prawnych i regulacji w odniesieniu do procedur wydawania pozwoleń lub innych, które odnoszą się do podmiotów wytwarzających energię elektryczną ze źródeł energii odnawialnej;
- 5) dane dotyczące redukcji emisji gazów cieplarnianych osiągniętej dzięki wykorzystaniu odnawialnych zasobów energii;
- 6) ocenę postępu odzwierciedlania kosztów zewnętrznych w produkcji energii;
oraz przedstawia ten projekt Radzie Ministrów do zatwierdzenia.

Art. 10

Założenia polityki regionalnej w zakresie rozwoju źródeł energii odnawialnej, jako element zintegrowanego planowania regionalnego, będący konkretyzacją strategii w skali województwa, zawarte są w „Wojewódzkim programie wykorzystania odnawialnych zasobów energii”, zwanym dalej „programem wojewódzkim”.

Art. 11

Program wojewódzki uchwała Sejmik województwa na okres 5 lat, w terminie 1 roku od daty zatwierdzenia strategii przez Sejm, na podstawie projektu programu wojewódzkiego sporządzonego przez marszałka województwa, po zaopiniowaniu przez ministra właściwego ds. środowiska i właściwego wojewodę.

Art. 12

Marszałek województwa opracowuje projekt programu wojewódzkiego, który zawiera w szczególności:

- 1) dane statystyczne o wytwarzających energię źródłach energii odnawialnej na terenie województwa;
- 2) ocenę skutków wdrożenia poprzedniego programu wojewódzkiego;
- 3) ocenę ilościową przestrzennego rozmieszczenia odnawialnych zasobów i źródeł energii odnawialnej na terenie województwa;
- 4) ocenę wpływu lokalnego wykorzystania odnawialnych zasobów energii na środowisko oraz wskazanie obszarów, na których rozwój energetyki odnawialnej nie jest preferowany;
- 5) wskazanie priorytetów rozwoju źródeł energii odnawialnej na terenie województwa;

- 6) określenie docelowego poziomu udziału źródeł energii odnawialnej w bilansie energii pierwotnej na terenie województwa w okresie 5 lat;
- 7) określenie obszarów współpracy z sąsiadującymi województwami w zakresie wykorzystania odnawialnych zasobów energii;
- 8) wytyczne do rozwoju energetyki odnawialnej w poszczególnych gminach oraz ogólne zasady gospodarki odnawialnymi zasobami energii w powiatach;
- 9) plan działań krótko- i średniookresowych, dotyczących rozwoju źródeł energii odnawialnej na terenie województwa;
- 10) wskazanie źródeł pochodzenia środków finansowych niezbędnych do realizacji zapisów programu wojewódzkiego;
- 11) harmonogram i sposób realizacji działań.

Art. 13

Minister właściwy do spraw środowiska, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, w ciągu 2 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) szczegółowy zakres programu wojewódzkiego;
- 2) metodę szacowania odnawialnych zasobów energii na obszarze województwa dla poszczególnych ich rodzajów z uwzględnieniem zasad pozyskiwania danych źródłowych;
- 3) kryteria optymalizacji wykorzystania odnawialnych zasobów energii na obszarze województwa.

Art. 14

Wojewoda, starostowie, burmistrzowie, wójtowie i prezydenci miast z obszaru danego województwa dostarczają marszałkowi województwa na jego wniosek, będące w ich posiadaniu mapy w postaci elektronicznej, potrzebne do sporządzenia map odnawialnych zasobów energii danego województwa oraz inne dokumenty dotyczące odnawialnych zasobów energii i ich wykorzystania.

Art. 15

1. Marszałek województwa przekazuje niezwłocznie opracowany projekt programu wojewódzkiego do zaopiniowania wojewodzie i ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

2. Wojewoda opiniuje projekt programu wojewódzkiego pod względem jego zgodności z polityką państwa w terminie 2 miesięcy od daty jego otrzymania.

3. Minister właściwy do spraw środowiska opiniuje projekt programu wojewódzkiego pod względem jego zgodności ze strategią w terminie 4 miesięcy od daty jego otrzymania.

Art. 16

1. Marszałek województwa przekazuje uchwalony program wojewódzki:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw środowiska i ministrowi właściwemu do spraw gospodarki;

- 2) prezesowi Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej właściwemu prezesowi wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej;
 - 3) wójtom, burmistrzom, prezydentom miast oraz starostom na terenie województwa, którego dotyczy program wojewódzki.
2. Marszałek województwa podaje program wojewódzki do publicznej wiadomości.

Art. 17

Marszałek województwa sprawuje nadzór nad wzajemną zgodnością programu wojewódzkiego planu zagospodarowania przestrzennego i wojewódzkiego programu ochrony środowiska.

Art. 18

Gminne plany zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe lub założenia do tych planów, opracowywane zgodnie z Art. 19 ustawy Prawo energetyczne, winny być spójne z programem wojewódzkim w części dotyczącej wykorzystania odnawialnych zasobów energii. Gminne plany zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe marszałek województwa opiniuje pod kątem zgodności z programem wojewódzkim w zakresie wykorzystania odnawialnych zasobów energii.

Art. 19

Opracowanie programów wojewódzkich jest finansowane z budżetu wojewódzkich funduszy źródeł energii odnawialnej

Rozdział 3. Statystyka źródeł energii odnawialnej

Art. 20

Prezes Rady Ministrów włącza procedurę zbierania danych statystycznych o źródłach energii odnawialnej do programu badań statystyki publicznej.

Art. 21

1. Służby statystyki publicznej zbierają dane statystyczne na temat źródeł energii odnawialnej przy współpracy z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, wójtami, burmistrzami i prezydentami miast.
2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zbiera za każdy rok dane statystyczne o źródłach energii odnawialnej przyłączonych do sieci od przedsiębiorstw posiadających koncesję na przesył lub dystrybucję energii elektrycznej, ciepła lub gazu.
3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zbiera za każdy rok dane statystyczne o źródłach energii odnawialnej nie przyłączonych do sieci od przedsiębiorstw posiadających koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub paliw płynnych.
4. Przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w ust. 2 i 3, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do końca lutego danego roku dane za rok poprzedni.

5. Wójtowie, burmistrzowie i prezydenci miast zbierają za każdy rok dane statystyczne o źródłach energii odnawialnej nie objętych ust. 2,3,4 niniejszego artykułu.

Art. 22

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki oraz wójtowie, burmistrzowie i prezydenci miast przekazują Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego dane na temat źródeł energii odnawialnej, w terminie do końca drugiego kwartału następnego roku kalendarzowego. Dane te obejmują w szczególności:

- 1) moc i lokalizację źródła energii odnawialnej,
- 2) zużycie biomasy w instalacjach do spalania biomasy,
- 3) zużycie biomasy oraz innych paliw w instalacjach do wspólnego spalania biomasy z innymi paliwami,
- 4) produkcję energii elektrycznej, ciepła, biopaliw ciekłych i biogazu w danym źródle energii odnawialnej.

Art. 23

Prezes Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia, w ciągu 2 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej ustawy, wzory formularzy i ankiet statystycznych dla podmiotów, określonych w Art. 21 i Art. 22, zobowiązanych do przekazywania danych. Wzory formularzy będą w szczególności dotyczyły danych, o których mowa w Art. 22.

Art. 24

Do końca trzeciego kwartału Prezes Głównego Urzędu Statystycznego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska opracowane w formie elektronicznej informacje o statystyce źródeł energii odnawialnej na terenie kraju w roku ubiegłym, z podziałem na województwa i poszczególne rodzaje źródeł energii odnawialnej .

Art. 25

Do końca trzeciego kwartału Prezes Głównego Urzędu Statystycznego przekazuje marszałkowi województwa opracowane w formie elektronicznej informacje o statystyce źródeł energii odnawialnej w roku ubiegłym na terenie województwa z podziałem na gminy i poszczególne rodzaje źródeł energii odnawialnej.

Rozdział 4.

Obowiązek posiadania świadectw pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł energii odnawialnej i inne instrumenty prawne wspierania rozwoju energetyki odnawialnej

Art. 26

W celu sprawowania kontroli nad wypełnieniem obowiązku, o którym mowa w Art. 29 Prezes Urzędu Regulacji Energetyki prowadzi:

- 1) rejestr akredytowanych źródeł energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną, o których mowa w Art. 27, zwany dalej „rejestrem akredytowanych źródeł”,

- 2) rejestr świadectw pochodzenia energii, o których mowa w Art. 28, zwany dalej „rejestrem świadectw”,
- 3) rejestr podmiotów, o których mowa w Art. 32, wraz z odpowiednimi kontami podmiotów uprawnionych do rozporządzania świadectwami pochodzenia, zwany dalej „rejestrem podmiotów”.

Art. 27

1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dokonuje akredytacji źródła energii jako źródła energii odnawialnej na wniosek przedsiębiorstwa posiadającego prawo dysponowania zgłaszanym do akredytacji źródłem energii.
2. Szczegółowe zasady i warunki akredytacji określone są w rozporządzeniu, o którym mowa w Art. 33 ust. 2.
3. Akredytowane źródła energii odnawialnej są rejestrowane w rejestrze akredytowanych źródeł.

Art. 28

1. Świadectwa pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł energii odnawialnej, zwane dalej „świadectwami pochodzenia”, są wyłącznym dowodem wytworzenia energii elektrycznej ze źródeł energii odnawialnej zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w wyłącznej strefie ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i istnieją wyłącznie w postaci elektronicznej jako zapis w rejestrze świadectw.
2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wystawia świadectwa pochodzenia na wniosek następujących podmiotów:
 - przedsiębiorstw energetycznych przyłączonych do krajowej sieci elektroenergetycznej, wytwarzających energię elektryczną w akredytowanych źródłach energii odnawialnej,
 - autoproducentów wytwarzających energię elektryczną w akredytowanych źródłach energii odnawialnej
3. Podmiotem uprawnionym do rozporządzania świadectwem pochodzenia jest podmiot na którego koncie w rejestrze podmiotów zarejestrowano świadectwo pochodzenia.
4. Świadectwo pochodzenia może być przedmiotem obrotu niezależnie od energii, której wytworzenie dokumentuje.
5. Przeniesienia świadectwa pochodzenia na inny podmiot dokonać może tylko podmiot uprawniony do rozporządzania świadectwem pochodzenia. Przeniesienie świadectwa pochodzenia wymaga zawarcia pisemnej umowy oraz rejestracji nabycia świadectwa pochodzenia na koncie nabywcy w rejestrze podmiotów.
6. Obrót świadectwem pochodzenia jest możliwy do dnia umorzenia świadectwa pochodzenia.
7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki umarza świadectwo pochodzenia na wniosek podmiotu uprawnionego do rozporządzania świadectwem pochodzenia w dniu umorzenia świadectwa.

Art. 29

1. Przedsiębiorstwo energetyczne przyłączone do krajowej sieci elektroenergetycznej, prowadzące działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej oraz przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność w zakresie obrotu energią elektryczną i dokonujące importu energii elektrycznej, jest obowiązane w każdym roku uzyskać i przedstawić

Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectwa pochodzenia do umorzenia albo uiścić opłatę zastępczą, o której mowa w Art. 31 ust. 1.

2. Szczegółowy zakres obowiązku, o którym mowa w ust. 1, określi minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska w rozporządzeniu, o którym mowa w Art. 33 ust. 1.

Art. 30

Przedsiębiorstwa energetyczne będące operatorami elektroenergetycznego systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego mają obowiązek, nie naruszając niezawodności i bezpieczeństwa przesyłu, zapewnić podmiotom wytwarzającym energię elektryczną z akredytowanych źródeł energii odnawialnej pierwszeństwo w świadczeniu usług polegających na przesyłaniu energii elektrycznej.

Art. 31

1. Opłata zastępcza dla danego podmiotu stanowi iloczyn ilości świadectw pochodzenia, które podmiot ten winien uzyskać i przedstawić do umorzenia w danym roku oraz jednostkowej opłaty zastępczej. Jednostkowa opłata zastępcza nie może być niższa niż 150% i wyższa niż 250 % ceny zakupu jednej MWh energii elektrycznej w sektorze wytwarzania i zaopatrywania w energię elektryczną, liczonej metodą średniej ważonej, publikowanej przez Główny Urząd Statystyczny za rok ubiegły.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, wysokość jednostkowej opłaty zastępczej, terminy i tryb wnoszenia opłaty zastępczej.

Art. 32

1. Przedsiębiorstwa energetyczne przyłączone do krajowej sieci elektroenergetycznej, prowadzące działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej oraz przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność w zakresie obrotu energią elektryczną, są obowiązane do rejestracji w rejestrze podmiotów. Autoproducenci wytwarzający energię elektryczną w akredytowanych źródłach energii odnawialnej mogą zarejestrować się w wyżej wymienionym rejestrze.

2. W rejestrze podmiotów dla każdego zarejestrowanego podmiotu prowadzone jest odrębne konto świadectw pochodzenia, którymi ten podmiot uprawniony jest rozporządzać.

Art. 33

1. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi w drodze rozporządzenia:

- ilość świadectw pochodzenia, które podmioty wskazane w Art. 29 ust. 1 winny uzyskać i przedstawić do umorzenia w danym roku,
- termin, w którym świadectwa te winny zostać przedstawione do umorzenia,
- zasady monitorowania obrotu świadectwami pochodzenia,
- zasady umarzania świadectw pochodzenia,
- zasady prowadzenia rejestru podmiotów,

w tym:

- a) uwzględniając „Założenia polityki energetycznej Polski” i strategię oraz zobowiązania wynikające z Traktatu o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy,

Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej oraz zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych - procentowy udział energii elektrycznej ze źródeł energii odnawialnej na okres kolejnych 10 lat, w:

- sumie całkowitej produkcji energii elektrycznej brutto przedsiębiorstw energetycznych prowadzących działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej,
 - różnicy pomiędzy ilością zaimportowanej i wyeksportowanej energii elektrycznej przedsiębiorstw energetycznych prowadzących działalność w zakresie obrotu energią elektryczną i dokonujące w danym roku jej importu,
- b) procedury dokonywania pomiarów produkcji energii elektrycznej oraz zasady określania wielkości importu i eksportu energii elektrycznej, stanowiącej podstawę do określenia ilości świadectw pochodzenia dla danego przedsiębiorstwa energetycznego, koniecznej do ustalenia obowiązku,
- c) procedury i terminy składania raportów przez przedsiębiorstwa energetyczne o wielkości produkcji lub importu i eksportu energii elektrycznej,
- d) procedury i terminy weryfikacji wypełnienia obowiązku, o którym mowa w Art. 29 ust. 1,
- e) wzór formularza o rejestrację rozporządzenia świadectwem pochodzenia i rejestrację umorzenia świadectwa pochodzenia,
- f) procedury monitorowania rozporządzania świadectwami pochodzenia,
- g) procedury i terminy umarzania świadectw pochodzenia,
- h) procedury i terminy rejestracji podmiotów, o których mowa w Art. 32.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi w drodze rozporządzenia zasady akredytacji źródeł energii odnawialnej oraz prowadzenia rejestru akredytowanych źródeł, o których mowa w Art. 27, w tym:

- a) rodzaje i parametry techniczne źródeł energii odnawialnej uprawnionych do otrzymania świadectwa akredytacji;
- b) wzór wniosku o akredytację źródła energii odnawialnej zawierający m. in.:
- dane właściciela źródła energii odnawialnej;
 - lokalizację źródła energii odnawialnej;
 - rodzaj oraz parametry techniczne źródła energii odnawialnej;
 - zastosowane układy oraz procedury pomiaru wielkości produkcji energii elektrycznej pochodzącej z wykorzystania odnawialnych zasobów energii;
- c) warunki, procedury oraz terminy akredytacji;
- d) procedury rejestracji akredytowanych źródeł energii odnawialnej w rejestrze źródeł akredytowanych;
- e) wzór świadectwa akredytacji źródła energii odnawialnej oraz procedury jego wydawania;
- f) okres ważności świadectwa akredytacji w zależności od mocy oraz rodzaju źródła energii odnawialnej.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi w drodze rozporządzenia zasady wystawiania świadectw pochodzenia oraz prowadzenia rejestru świadectw , w tym:

- a) wymagane procedury pomiarowo-kontrolne wielkości produkcji energii elektrycznej ze źródeł energii odnawialnej, stanowiące podstawę do wystawienia świadectwa pochodzenia, w zależności od mocy oraz rodzaju źródła energii odnawialnej;
- b) wzór wniosku o wystawienie świadectwa pochodzenia,
- c) wzór świadectwa pochodzenia zawierający w szczególności oznaczenie:
 - niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego świadectwa,
 - okresu ważności świadectwa,
 - daty wydania świadectwa,
 - rodzaju źródła energii odnawialnej z którego energia pochodzi,
 - ilości wyprodukowanej energii,
 - okresu, w jakim energia została wytworzona,
 - lokalizacji źródła energii odnawialnej,
 - kod zarejestrowanego źródła energii odnawialnej, w którym została wytworzona energia odnawialna,
- d) procedury i terminy wydawania świadectw pochodzenia.

Art. 34

1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nakłada w drodze decyzji karę pieniężną na przedsiębiorstwa energetyczne, które nie wykonały obowiązku, o którym mowa w Art. 29 ust.1 lub które nie dokonały w terminie rejestracji.
2. Kara pieniężna wynosi 300% opłaty zastępczej, o której mowa w Art. 31 ust. 1.
3. Nałożona kara pieniężna jest wpłacana przez przedsiębiorstwo energetyczne na konto Krajowego Funduszu Źródeł Energii Odnawialnej, o którym mowa w Art. 37 ust. 1.
4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przesyła informację o wysokości nałożonej kary do Krajowego Funduszu Źródeł Energii Odnawialnej, o którym mowa w Art. 37 ust. 1 oraz właściwego urzędu skarbowego.
5. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji
6. Niezależnie od kary pieniężnej określonej w ust. 1-3, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego zgodnie z przepisem artykułu 56 pkt.5, 6 i 7 ustawy Prawo energetyczne.

Art. 35

1. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jest zobowiązany do wykupu świadectw pochodzenia po cenie minimalnej. Krajowy Fundusz Źródeł Energii Odnawialnej rezerwuje na wykup świadectw pochodzenia do 50% przychodów swojego rocznego planu finansowego, o którym mowa w Art. 38 ust. 3. W przypadku wydatkowania przez Krajowy Fundusz Źródeł Energii Odnawialnej całej zarezerwowanej kwoty, obowiązek wykupu świadectw pochodzenia uznaje się za wypełniony.
2. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wykupu świadectw pochodzenia, w szczególności wysokość ceny minimalnej, jej zróżnicowanie w stosunku do poszczególnych źródeł energii odnawialnej, a także tryb wykupu świadectw pochodzenia od przedsiębiorstw energetycznych oraz autoproducentów wytwarzających energię elektryczną ze źródeł energii odnawialnej.

3. Wysokość ceny minimalnej, o której mowa w ustępie 2 nie może być mniejsza niż wartość średnia ceny rozliczeniowej odchylenia zakupu na rynku bilansującym, obliczona dla poprzedniego roku kalendarzowego, skorygowana o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, ogłoszony przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

4. Krajowy Fundusz Źródeł Energii Odnawialnej jest zobowiązany do corocznego sporządzania i przedstawiania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki raportów o wysokości wniesionych opłat zastępczych oraz wysokości zapłaconych kar, o których mowa w Art. 34 ust. 1-3 przez poszczególne przedsiębiorstwa energetyczne, w terminie do końca lutego roku następnego.

Rozdział 5.

Instrumenty ekonomiczne wspierania rozwoju energetyki odnawialnej

Art. 36

1. Stawki podatków i innych danin publicznych powinny być różnicowane, z uwzględnieniem celów służących rozwojowi energetyki odnawialnej.

2. Ustala się zerową stawkę VAT dla urządzeń i maszyn związanych bezpośrednio z przygotowaniem paliw lub wytwarzaniem ciepła i energii elektrycznej, oraz dla robót budowlanych, instalacji i infrastruktury oraz urządzeń automatyki związanych bezpośrednio z takimi inwestycjami.

3. Wykaz towarów, do których stosuje się stawki podatku od towarów i usług inne niż 22 %, powinien być ustalany tak, aby zapewnić konkurencyjność urządzeń służących do produkcji energii ze źródeł energii odnawialnej i paliw wytworzonych z biomasy oraz konkurencyjność energii ze źródeł energii odnawialnej.

4. Stawki podatku akcyzowego na energię ze źródeł energii odnawialnej i biopaliwa ciekłe powinny być ustalone tak, aby zapewnić konkurencyjność energii ze źródeł energii odnawialnej.

5. W klasyfikacjach środków trwałych do celów ustalenia stawek odpisów amortyzacyjnych, obiekty majątku trwałego służące do produkcji energii ze źródeł energii odnawialnej powinny być klasyfikowane tak, aby amortyzacja ich odbywała się na zasadach preferencyjnych.

Art. 37

1. Na zasadach określonych ustawą, jako środki specjalne są gromadzone i wydatkowane środki finansowe Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

2. Środki finansowe gromadzone w ramach Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, na potrzeby tej ustawy nazywane są „Krajowym Funduszem Źródeł Energii Odnawialnej”, zwanym dalej „Krajowym funduszem”.

3. Środki finansowe gromadzone w ramach wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, na potrzeby tej ustawy nazywane są „wojewódzkimi funduszami źródeł energii odnawialnej”, zwane dalej „wojewódzkimi funduszami”.

4. Środki specjalne, o których mowa w ust. 1, są gromadzone na odrębnych rachunkach bankowych.

Art. 38

1. Krajowym funduszem dysponuje Zarząd Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.
2. Krajowym funduszem administruje dyrektor będący zarazem członkiem zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, powoływany i odwoływany przez Radę Nadzorczą Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.
3. Rada Nadzorcza Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w oparciu o „Strategię rozwoju energetyki odnawialnej”, jej program wykonawczy i programy wojewódzkie przyjmuje w drodze uchwały strategię wydatkowania środków Krajowego funduszu na okres 5 lat, aktualizowaną nie później niż przed upływem trzech lat od daty jej uchwalenia oraz roczny plan finansowy. Przyjęcie planu finansowego następuje do końca pierwszego kwartału danego roku kalendarzowego. Plan jest przyjmowany na okres 12 miesięcy.
4. W strategii Krajowego funduszu zostaną określone w szczególności preferencje dla:
 - 1) projektów demonstracyjnych;
 - 2) wsparcia działań w obszarach o dużych zasobach energii odnawialnej i niskich przychodach wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej;
 - 3) działań ponadregionalnych;
 - 4) projektów demonstracyjnych i inwestycyjnych oraz prac studialnych, które uzyskały częściowe finansowanie z programów Unii Europejskiej;
 - 5) działań służących przygotowaniu projektów inwestycyjnych, wykorzystujących mechanizmy elastyczności Protokołu z Kioto;
 - 6) działań mających na celu uruchomienie krajowej produkcji innowacyjnych urządzeń służących wykorzystaniu odnawialnych zasobów energii .
5. Krajowy fundusz, zgodnie z preferencjami określonymi w strategii wydatkowania środków Krajowego funduszu, finansuje projekty demonstracyjne i prace rozwojowe wyłonione w drodze konkursu. Konkursy odbywają się zgodnie z regulaminem opracowanym przez Zarząd Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art. 39

Prezes Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, składając ministrowi właściwemu ds. środowiska informację o działalności Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, przedstawia wyodrębniony raport z działalności Krajowego funduszu w roku poprzednim.

Art. 40

Przychodami Krajowego funduszu są:

- 1) 20% opłat i kar z tytułu wprowadzania do powietrza gazów i pyłów w związku z wydobyciem i przetwarzaniem paliw kopalnych, które zarząd województwa i wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazują na rachunek bankowy Krajowego funduszu w terminie do piętnastego dnia następnego miesiąca;
- 2) opłaty zastępcze, o których mowa w Art. 31 ust. 1 i kary, o których mowa w Art. 34 ust. 1-3;
- 3) przychody z tytułu odsprzedaży przez Krajowy fundusz świadectw pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł energii odnawialnej;

- 4) celowe środki finansowe Unii Europejskiej przeznaczone na wykorzystanie odnawialnych zasobów energii, które należy przekazać na rachunek bankowy Krajowego funduszu w terminie do piętnastego dnia następnego miesiąca po ich wpływie na rachunki instytucji zarządzających środkami finansowymi Unii Europejskiej;
- 5) część przychodów z prywatyzacji przedsiębiorstw energetycznych, w których akcje lub udziały sprzedaje Skarb Państwa w wysokości 3% ceny uzyskanej ze sprzedaży, które należy przekazać na rachunek bankowy Krajowego funduszu w terminie do piętnastego dnia następnego miesiąca po ich wpływie na rachunki Skarbu Państwa.

Art. 41

Przychody Krajowego funduszu przeznacza się na wspieranie rozwoju źródeł energii odnawialnej, poprzez:

- 1) wykup, po cenie minimalnej, świadectw pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł energii odnawialnej;
- 2) dofinansowanie przedsięwzięć inwestycyjnych o charakterze ponadregionalnym i krajowym;
- 3) pożyczki preferencyjne na przedsięwzięcia inwestycyjne;
- 4) dofinansowanie dla inwestycji finansowanych przez Unię Europejską o charakterze ponadregionalnym i krajowym;
- 5) finansowanie przygotowania pakietów projektów inwestycyjnych, w szczególności dotyczących małych źródeł energii odnawialnej, przeznaczonych do sfinansowania ze środków zagranicznych;
- 6) poręczenia i gwarancje dla małych źródeł energii odnawialnej;
- 7) finansowanie prac rozwojowych, w szczególności badań i prób technicznych nowych technologii oraz przygotowania ich technicznej dokumentacji projektowej;
- 8) finansowanie ekspertyz wykonywanych na potrzeby programowania rozwoju energetyki odnawialnej, w tym opracowania, aktualizacje i weryfikacje krajowej strategii oraz programów wykonawczych, a także opracowanie wytycznych i metody ich przygotowywania;
- 9) finansowanie działań edukacyjnych i informacyjnych.

Art. 42

1. Wojewódzkie fundusze są wydzielonymi funduszami w wojewódzkich funduszach ochrony środowiska i gospodarki wodnej.
2. Wojewódzkimi funduszami dysponują Zarządy wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.
3. Rada nadzorcza wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej, w drodze uchwały przyjmuje strategię wydatkowania środków wojewódzkiego funduszu na okres 5 lat w oparciu o krajową strategię, jej program wykonawczy i program wojewódzki. Strategia wydatkowania środków wojewódzkiego funduszu jest aktualizowana nie później niż przed upływem trzech lat od daty jej uchwalenia.
4. W strategii wojewódzkiego funduszu zostaną określone w szczególności preferencje dla:

- 1) małych źródeł energii odnawialnej;
- 2) inwestycji służących aktywizacji obszarów wiejskich i rozwojowi lokalnego rynku pracy;
- 3) działań ponadgminnych;
- 4) projektów inwestycyjnych i prac studialnych dotyczących danego województwa, które uzyskały częściowe finansowanie z programów Unii Europejskiej;
- 5) projektów pilotażowych.

5. Zarząd województwa, składając ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o działalności wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej zgodnie z art. 421 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, przedstawia działalność wojewódzkiego funduszu w roku poprzednim.

Art. 43

Przychodami wojewódzkiego funduszu są:

- 1) wydzielone środki z tytułu opłat i kar z tytułu wprowadzania do powietrza gazów i pyłów w związku z wydobyciem i przetwarzaniem paliw kopalnych w danym województwie, w wysokości 20%, które zarząd województwa i wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazują na rachunek bankowy wojewódzkiego funduszu w terminie do piętnastego dnia następnego miesiąca;
- 2) środki Krajowego funduszu przeznaczone na realizację zadań w zakresie rozwoju źródeł energii odnawialnej, preferowanych w strategii wydatkowania środków Krajowego funduszu i w strategii wojewódzkiego funduszu, mających uzasadnienie w dużych odnawialnych zasobach energii i stosunkowo niskich przychodach wojewódzkiego funduszu.

Art. 44

1. Przychody wojewódzkiego funduszu przeznacza się na wspieranie rozwoju źródeł energii odnawialnej na szczeblu wojewódzkim poprzez:

- 1) udzielanie dotacji i pożyczek preferencyjnych na przedsięwzięcia inwestycyjne o charakterze wojewódzkim, powiatowym i gminnym;
- 2) dofinansowanie do inwestycji o charakterze regionalnym i lokalnym finansowanych przez Unię Europejską;
- 3) finansowanie działań informacyjnych i edukacyjnych na szczeblu województwa, powiatu i gminy;
- 4) finansowanie przeprowadzania ilościowych ocen przestrzennego rozmieszczenia odnawialnych zasobów energii i źródeł energii odnawialnej na terenie województwa, wraz z systemem zbierania danych;
- 5) finansowanie opracowywania programów wojewódzkich;
- 6) refinansowanie opracowywania planów zaopatrzenia gminy w energię elektryczną, ciepłą i paliwa gazowe, opracowywanych na podstawie art. 19 ustawy Prawo energetyczne, po ich pozytywnym zaopiniowaniu przez marszałka województwa;

2. Wojewódzki fundusz, zgodnie z preferencjami określonymi w strategii wydatkowania środków wojewódzkiego funduszu, finansuje projekty pilotażowe oraz projekty służące ocenie ilościowej przestrzennego rozmieszczenia odnawialnych zasobów energii wyłonione w drodze konkursu. Konkursy odbywają się zgodnie z regulaminem opracowanym przez Zarząd

Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Art. 45

Środki Krajowego funduszu oraz wojewódzkich funduszy przeznacza się na realizację inwestycji w zakresie źródeł energii odnawialnej wyłącznie w przypadku urządzeń technicznych nowych fabrycznie i nowo budowanych obiektów budowlanych, a w przypadku inwestycji modernizacyjnych tylko tej części technologii, która została wymieniona na nową w miejsce starej.

Art. 46

W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozdziale do Krajowego funduszu i wojewódzkich funduszy, zastosowanie znajdują odpowiednio przepisy ustawy Prawo ochrony środowiska o funduszach ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

Rozdział 6.

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 47

1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 1997 r. Nr 54, poz.348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz.594, Nr 106, poz.668 i Nr 162, poz.1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 48, poz. 555, Nr 43, poz. 489 i Nr 103, poz.1099, z 2001 r. Nr 154, poz.1800 i Nr 154, poz.1802, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz.1144, Nr 113, poz. 984 i Nr 135, poz.1144, z 2003 r. Nr 50, poz. 424 i Nr 80, poz.718) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 9a otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 9a.

1. Przedsiębiorstwa energetyczne będące jednocześnie operatorami systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego są obowiązane, w zakresie określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 2, do zakupu oferowanej im energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, ze źródeł znajdujących się na obszarze kraju określonym w koncesji, przyłączonych bezpośrednio lub pośrednio do sieci należącej do tych przedsiębiorstw.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę założenia polityki energetycznej państwa oraz zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, a także określi w szczególności:

- 1) parametry techniczne i technologiczne źródeł energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła,
- 2) wielkość udziału energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, których zakup przez przedsiębiorstwa energetyczne jest obowiązkowy, w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom,
- 3) sposób uwzględnienia w taryfach kosztów energii elektrycznej i ciepła objętych obowiązkiem zakupu.”

2) dodaje się art. 9e o następującej treści:

„art. 9e

1. Przedsiębiorstwo energetyczne będące operatorem elektroenergetycznego systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego, do którego sieci przyłączone jest akredytowane źródło energii odnawialnej, ma obowiązek odkupić całą oferowaną, wytworzoną w tym źródle energię elektryczną, pochodzącą z wykorzystania odnawialnych zasobów energii.

2. Energia, o której mowa w ust. 1, kupowana jest po cenie nie mniejszej niż średnia ważona cena rozliczeniowa odchylenia zakupu na rynku bilansującym, za dany okres rozliczeniowy dostarczania energii do sieci. Okres rozliczeniowy dostarczania energii do sieci nie powinien być dłuższy niż 3 miesiące.”

3) w art. 23 w ust. 2 w pkt. 11 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się punkt 12 w brzmieniu:

„12) wystawianie, monitorowanie produkcji i umarzanie świadectw pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł energii odnawialnej,”

oraz punkt 13 w brzmieniu:

„13) prowadzenie Rejestru Świadectw Pochodzenia Energii.”

4) w art. 56 ust. 1 pkt. 1a skreśla się wyrazy „lub ciepła,”

2. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (tekst jednolity Dz.U. z 2002 r. nr 171, poz. 1397, Nr 113, poz. 984, Nr 169, poz. 1387, Nr 240, poz. 2055, Nr 240, poz. 2055, z 2003 r., Nr 60, poz. 535) w art. 56 ust. 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) 3% przychodów z prywatyzacji przedsiębiorstw energetycznych należy przekazać do Krajowego Funduszu Źródeł Energii Odnawialnej na zasadach i w terminach określonym w ustawie z dnia o gospodarowaniu odnawialnymi zasobami energii..”

Art. 48

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2001 r. Nr 62, poz. 627, Nr 115 poz. 1229, z 2002 r. Nr 74 poz. 676, Nr 113 poz. 984, Nr 233 poz. 1957, z 2003 r. Nr 46 poz. 392, Nr 80 poz. 721, Nr 80 poz. 717) art. 401 otrzymuje następujące brzmienie:

„**Art. 401.** 1. Przychodami funduszy są wpływy z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska i administracyjnych kar pieniężnych pobieranych na podstawie ustawy oraz przepisów szczególnych, a także z tytułu kwot pieniężnych uzyskanych na podstawie decyzji, o której mowa w art. 362 ust. 3.

2. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z opłat produktowych pobieranych na podstawie przepisów o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.

3. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z opłat i kar pieniężnych ustalanych na podstawie przepisów ustawy - Prawo geologiczne i górnictwo.

4. Przychodami Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy są także wpływy z opłat i kar pieniężnych ustalanych na podstawie przepisów ustawy o gospodarowaniu odnawialnymi

zasobami energii i wspieraniu rozwoju energetyki odnawialnej, a także inne przychody i środki finansowe określone w przepisach tej ustawy.

5. Przychody, o których mowa w ust. 3, przeznacza się w równych częściach wyłącznie na finansowanie:

1) potrzeb geologii w zakresie poznania budowy geologicznej kraju oraz w zakresie gospodarki zasobami złóż kopalin i wód podziemnych,

2) potrzeb górnictwa służących ograniczeniu negatywnego oddziaływania na środowisko wynikającego z wydobywania kopalin i likwidacji zakładów górniczych.

6. Przychodami funduszy mogą być dobrowolne wpłaty, zapisy, darowizny, świadczenia rzeczowe i środki pochodzące z fundacji oraz wpływy z przedsięwzięć organizowanych na rzecz ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

7. Przychodami Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy mogą być także przychody z tytułu emisji obligacji własnych oraz inne przychody związane z działalnością tych funduszy.

8. Narodowy Fundusz i wojewódzkie fundusze mogą zaciągać kredyty i pożyczki.”

Art. 49

Minister właściwy do spraw środowiska, we współpracy z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw rynków rolnych, przygotowuje projekt pierwszej po wejściu w życie niniejszej ustawy strategii, o którym mowa w Art. 5 ust. 2, w terminie do dnia 31 grudnia 2004 r.

Art. 50

Rada Ministrów opracuje pierwszą po wejściu w życie niniejszej ustawy strategię, o której mowa w Art. 5 ust. 1, w terminie do dnia 30 czerwca 2005 r.

Art. 51

Marszałkowie województw sporządzą pierwsze po wejściu w życie niniejszej ustawy projekty programów wojewódzkich, o których mowa w Art. 11, w terminie roku od daty uchwalenia pierwszej, po wejściu w życie niniejszej ustawy, strategii przez Sejm.

Art. 52

1. W terminie do dnia 30 listopada 2005 r. Minister właściwy do spraw środowiska wyda rozporządzenie, o którym mowa w Art. 311 ust. 2 ustawy.

2. W terminie do dnia 31 marca 2005 r. Minister właściwy do spraw gospodarki wyda rozporządzenie, o którym mowa w Art. 333 ust. 1 ustawy.

3. W terminie do dnia 31 marca 2005 r. Minister właściwy do spraw gospodarki wyda rozporządzenie, o którym mowa w Art. 333 ust. 2 ustawy.

4. W terminie do dnia 30 marca 2005 r. Minister właściwy do spraw gospodarki wyda rozporządzenie, o którym mowa w Art. 333 ust. 3 ustawy.

5. W terminie do dnia 30 listopada 2005 r. Minister właściwy do spraw środowiska wyda rozporządzenie, o którym mowa w Art. 355 ust. 2.

Art. 53

Podmioty wytwarzające energię elektryczną lub prowadzące działalność w zakresie obrotu energią elektryczną w dniu wejścia w życie ustawy są obowiązane do rejestracji w rejestrze w terminie do 30 listopada 2005 r.

Art. 54

Świadczenia pochodzenia mogą być przedmiotem obrotu od dnia 1 stycznia 2006 r.

Art. 56

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia jej ogłoszenia, z wyjątkiem:

- przepisów Art. 29, 0, Art. 30, Art. 33, Art. 34, Art. 355, Art. 47 ust. 1 p.2), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.,
- przepisu Art. 322, który wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2005 roku.